

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1051/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 22 octombrie 2013****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 pentru instituirea de norme comune privind
reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 77 alineatele (1) și (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Crearea unui spațiu în care este asigurată libertatea de circulație a persoanelor în interiorul frontierelor interne reprezintă una dintre principalele realizări ale Uniunii. Într-un spațiu fără controale la frontierele interne, este necesar să existe un răspuns comun la situațiile care afectează grav ordinea publică sau securitatea internă a spațiului respectiv, a unor părți ale acestuia, sau a unui sau mai multor state membre, permițându-se reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale, dar fără a pune în pericol principiul libertății de circulație a persoanelor. Având în vedere impactul pe care astfel de măsuri de ultimă instanță îl pot avea asupra tuturor persoanelor care au dreptul de a circula în interiorul spațiului fără controale la frontierele interne, ar trebui stabilite condițiile și procedurile aferente reintroducerii unor astfel de măsuri, în vederea garantării faptului că acestea sunt excepționale și a respectării principiului proporționalității. Domeniul de aplicare și durata oricărei reintroduceri temporare a

unor astfel de măsuri ar trebui limitate la minimumul necesar pentru a răspunde unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne.

(2) Libertatea de circulație a persoanelor în interiorul spațiului fără controale la frontierele interne este o realizare esențială a Uniunii. Întrucât libertatea de circulație a persoanelor este afectată de reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne, orice decizie de a reintroduce acest control ar trebui să fie luată în conformitate cu criteriile stabilite de comun acord și să fie comunicată în mod corespunzător Comisiei sau să fie recomandată de o instituție a Uniunii. În orice caz, reintroducerea controlului la frontierele interne ar trebui să rămână excepțională și ar trebui să fie efectuată numai ca măsură de ultimă instanță, cu un domeniu de aplicare și pentru o perioadă strict limitate, pe baza unor criterii obiective specifice și a unei evaluări a necesității sale, care ar trebui monitorizată la nivelul Uniunii. În cazurile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne necesită o acțiune imediată, un stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a reintroduce controlul la frontierele sale interne pentru o perioadă de maximum zece zile. Orice prelungire a perioadei menționate trebuie să fie monitorizată la nivelul Uniunii.

(3) Necesitatea și proporționalitatea măsurii de reintroducere a controlului la frontierele interne, măsurile alternative care ar putea fi luate la nivel național și/sau la nivelul Uniunii, precum și impactul unei astfel de măsuri asupra libertății de circulație a persoanelor în spațiul fără control la frontierele interne, ar trebui analizate comparativ cu amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne care a determinat necesitatea acestei reintroduceri.

(4) Reintroducerea controlului la frontierele interne ar putea fi necesară, în mod excepțional, în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul spațiului fără controale la frontierele interne sau la nivel național, în special în urma unor incidente sau amenințări teroriste sau din cauza amenințării pe care o prezintă criminalitatea organizată.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 12 iunie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 7 octombrie 2013.

- (5) Migrația și trecerea frontierelor externe de către un număr mare de resortisanți ai unor țări terțe nu ar trebui considerată per se o amenințare pentru ordinea publică sau securitatea internă.
- (6) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, o derogare de la principiul fundamental al libertății de circulație a persoanelor trebuie interpretată în mod strict, iar conceptul de ordine publică presupune existența unei amenințări reale, prezente și suficient de grave, care afectează unul dintre interesele fundamentale ale societății.
- (7) Pe baza experienței dobândite cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne și pentru a contribui la asigurarea punerii în aplicare coerente a *acquis*-ului Schengen, Comisia poate să elaboreze orientări privind reintroducerea controlului la frontierele interne, atât în cazurile care necesită adoptarea temporară a unei astfel de măsuri, cât și în cazurile în care este necesară o acțiune imediată. Aceste orientări ar trebui să prevadă indicatori clari pentru a facilita evaluarea circumstanțelor care pot constitui amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne.
- (8) Atunci când sunt identificate deficiențe grave în efectuarea controalelor la frontierele externe în cadrul unui raport de evaluare întocmit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și de monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen ⁽¹⁾ și pentru a se asigura respectarea recomandărilor adoptate în conformitate cu regulamentul menționat, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a recomanda ca statele membre evaluate să ia anumite măsuri specifice precum desfășurarea unor echipe europene de polițiști de frontieră, prezentarea unor planuri strategice sau, ca măsură de ultimă instanță și având în vedere gravitatea situației, închiderea unui anumit punct de trecere a frontierei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽²⁾. Conform dispozițiilor articolului 2 alineatul (2) litera (b) punctul (iii) din regulamentul menționat, procedura de examinare este aplicabilă.
- (9) Reintroducerea temporară a controlului la anumite frontiere interne în temeiul unei proceduri specifice la nivelul Uniunii ar putea fi de asemenea justificată în circumstanțe excepționale și ca măsură de ultimă instanță, atunci când funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată ca urmare a unor deficiențe grave persistente legate de controlul la frontierele externe, identificate în contextul unui proces riguros de evaluare, în conformitate cu articolele 14 și 15 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, în măsura în care aceste circumstanțe ar constitui o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în interiorul spațiului respectiv sau al unor părți ale acestuia. O astfel de procedură specifică pentru reintroducerea temporară a controlului la anumite frontiere interne ar putea fi declanșată, de asemenea, în aceleași condiții, atunci când statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile. Având în vedere caracterul sensibil din punct de vedere politic al unor astfel de măsuri care au efecte asupra competențelor naționale executive și de aplicare a legii în ceea ce privește controlul la frontierele interne, competențele de executare pentru adoptarea recomandărilor în cadrul acestei proceduri specifice la nivelul Uniunii ar trebui conferite Consiliului, acționând la propunerea Comisiei.
- (10) Înainte de adoptarea oricărei astfel de recomandări privind reintroducerea temporară a controlului la anumite frontiere interne, ar trebui să fie explorată pe deplin și în timp util posibilitatea de a recurge la măsuri menite să abordeze situația subiacentă, inclusiv asistența acordată de organismele, oficiile sau agențiile Uniunii, cum ar fi Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (Frontex), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului ⁽³⁾, sau Oficiul European de Poliție (Europol), înființat prin Decizia 2009/371/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾, și măsuri de sprijin tehnic sau financiar la nivel național, la nivelul Uniunii sau la ambele niveluri. În cazul în care se constată o deficiență gravă, Comisia ar trebui să poată prevedea măsuri de sprijin financiar pentru a ajuta statul membru vizat. Mai mult, orice recomandare a Comisiei sau a Consiliului ar trebui să se întemeieze pe informații fundamentate.
- (11) Comisia ar trebui să poată adopta acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător privind prelungirea controalelor la frontierele interne, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.
- (12) Rapoartele de evaluare și recomandările menționate la articolele 14 și 15 din Regulamentul nr. 1053/2013 ar trebui să constituie temeiul pentru declanșarea măsurilor specifice în cazul unor deficiențe grave legate de controlul la frontierele externe și a procedurii speciale în cazul unor circumstanțe speciale care periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne prevăzute în prezentul regulament. Statele membre și Comisia desfășoară în comun evaluări periodice, obiective și imparțiale pentru a verifica aplicarea corectă a prezentului regulament, iar Comisia coordonează evaluările în strânsă cooperare cu statele membre. Acest mecanism de evaluare constă în următoarele elemente: programe de evaluare multianuale și

⁽¹⁾ A se vedea pagina 27 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 2009/371/JAI a Consiliului 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).

- anuale, vizite anunțate și neanunțate la fața locului întreprinse de o mică echipă formată din reprezentanți ai Comisiei și experți desemnați de statele membre, rapoarte privind rezultatele evaluării adoptate de Comisie și recomandări privind acțiuni de remediere adoptate de Consiliu la propunerea Comisiei, acțiuni adecvate de urmărire, monitorizare și raportare.
- (13) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume prevederea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale, poate fi realizat numai la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în concordanță cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TUE. În concordanță cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament se bazează pe *acquis*-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în dreptul său intern.
- (15) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen⁽¹⁾. Prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (16) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen⁽²⁾. Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (17) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen⁽³⁾ care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului⁽⁴⁾ privind anumite norme de aplicare a acordului respectiv.
- (18) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen⁽⁵⁾ care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului⁽⁶⁾.
- (19) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen⁽⁷⁾ care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului⁽⁸⁾.
- (20) În ceea ce privește Ciprul, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe *acquis*-ul Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.
- (21) În ceea ce privește Bulgaria și România, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe *acquis*-ul Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.
- (22) În ceea ce privește Croația, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe *acquis*-ul Schengen sau care este conex acestuia în sensul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2011.

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁸⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

⁽¹⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽²⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

- (23) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv libertatea de circulație și de ședere a persoanelor. Prezentul regulament trebuie pus în aplicare conform acestor drepturi și principii.
- (24) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁾ ar trebui să fie modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 562/2006 se modifică după cum urmează:

1. În Titlul II, se adaugă următorul capitol:

„CAPITOLUL IVa

Măsuri specifice în caz de deficiențe grave legate de controlul la frontierele externe

Articolul 19a

Măsuri la frontierele externe și sprijinul acordat de Agenție

(1) Atunci când, într-un raport de evaluare întocmit în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 privind instituirea unui mecanism de evaluare și de monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen (*), sunt identificate deficiențe grave în efectuarea controalelor la frontierele externe și în vederea asigurării respectării recomandărilor menționate la articolul 15 din respectivul regulament, Comisia poate recomanda, prin intermediul unui act de punere în aplicare, ca statul membru evaluat să ia anumite măsuri specifice, care pot include una sau ambele dintre următoarele:

- (a) inițierea desfășurării echipelor europene de polițiști de frontieră, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2007/2004;
- (b) prezentarea, spre avizare de către Agenție, a planurilor sale strategice, bazate pe o evaluare de risc, care să includă informații privind desfășurarea de personal și echipamente.

⁽¹⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33a alineatul (2).

(2) Periodic, Comisia informează comitetul instituit în conformitate cu articolul 33a alineatul (1) cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol și cu privire la impactul acestora asupra deficiențelor identificate.

Comisia informează, de asemenea, Parlamentul European și Consiliul.

(3) Atunci când, într-un raport de evaluare menționat la alineatul (1), se concluzionează că statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile și, prin urmare, trebuie să raporteze cu privire la punerea în aplicare a planului de acțiune relevant în termen de trei luni, în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, și dacă, după perioada de trei luni susmenționată, Comisia constată că situația persistă, aceasta poate declanșa aplicarea procedurii prevăzute la articolul 26 din prezentul regulament, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile în acest sens.

(*) JO L 295 din 6.11.2013, p. 27.”;

2. Articolele 23 - 27 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 23

Cadru general pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne

(1) Atunci când în spațiul fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne într-un stat membru, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional controlul la toate frontierele interne sau în anumite părți ale frontierelor sale interne, pentru o perioadă limitată de maximum 30 de zile sau pe durata previzibilă a amenințării grave, dacă aceasta depășește 30 de zile. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave.

(2) Controlul la frontierele interne se reintroduce numai ca măsură de ultimă instanță și în conformitate cu articolele 24, 25 și 26. Criteriile enumerate la articolul 23a și, respectiv, articolul 26a se iau în considerare în fiecare caz în care se are în vedere adoptarea unei decizii de reintroducere a controlului la frontierele interne în temeiul articolelor 24, 25 sau 26.

(3) În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în statul membru respectiv persistă după expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, statul membru respectiv poate prelungi

controlul la frontierele sale interne, ținând seama de criteriile enumerate la articolul 23a și în conformitate cu articolul 24, din același motive ca cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol și, luând în considerare orice elemente noi, pentru perioade de maximum 30 de zile, care pot fi reînnoite.

(4) Perioada totală pe durata căreia controlul la frontierele interne este reintrodus, inclusiv a prelungirilor prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, nu depășește șase luni. În cazul unor circumstanțe excepționale, astfel cum sunt menționate la articolul 26, această perioadă totală poate fi prelungită până la maximum doi ani, astfel cum se prevede la alineatul (1) din articolul respectiv.

Articolul 23a

Criterii pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne

Atunci când un stat membru decide, ca măsură de ultimă instanță, să reintroducă temporar controlul la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora sau decide să prelungească o astfel de reintroducere, în conformitate cu articolul 23 sau cu articolul 25 alineatul (1), statul membru respectiv evaluează probabilitatea ca o astfel de măsură să remedieze în mod corespunzător amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne și evaluează proporționalitatea măsurii cu amenințarea respectivă. În efectuarea unei astfel de evaluări, statul membru ia în considerare în special următoarele aspecte:

- (a) impactul probabil al oricăror amenințări la adresa ordinii publice sau a securității sale interne, inclusiv în urma unor incidente sau amenințări teroriste, precum și al amenințării reprezentate de criminalitatea organizată;
- (b) impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra libertății de circulație în spațiul fără controale la frontierele interne.

Articolul 24

Procedura pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în temeiul articolului 23 alineatul (1)

(1) Atunci când un stat membru preconizează să reintroducă controlul la frontierele interne în temeiul articolului 23 alineatul (1), acesta notifică celelalte state membre și Comisia, cel târziu cu patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată, sau într-un termen mai scurt dacă circumstanțele care determină necesitatea de a reintroduce controlul la frontierele interne devin cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată. În acest scop, statul membru furnizează următoarele informații:

- (a) motivele reintroducerii propuse, inclusiv toate datele relevante detaliind evenimentele care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității sale interne;

(b) domeniul de aplicare a reintroducerii preconizate, precizând în ce parte (părți) a (ale) frontierelor interne urmează să fie reintrodus controlul;

(c) denumirea punctelor de trecere autorizate;

(d) data și durata reintroducerii preconizate;

(e) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.

O notificare în temeiul primului paragraf poate fi, de asemenea, înaintată în comun de două sau mai multe state membre.

Dacă este necesar, Comisia poate solicita informații suplimentare statului membru (statelor membre) în cauză.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se transmit Parlamentului european și Consiliului în același timp cu notificarea lor către celelalte state membre și către Comisie în temeiul alineatului menționat.

(3) Un stat membru care face o notificare în temeiul alineatului (1) poate decide, atunci când este necesar și în conformitate cu dreptul intern, să clasifice o parte din informații.

O astfel de clasificare nu împiedică punerea informațiilor de către Comisie la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și prelucrarea informațiilor și documentelor transmise către Parlamentul European în temeiul prezentului articol respectă normele privind transmiterea și prelucrarea informațiilor clasificate aplicabile între Parlamentul European și Comisie.

(4) În urma notificării din partea unui stat membru în temeiul alineatului (1) din prezentul articol și în vederea consultării menționate la alineatul (5) din prezentul articol, Comisia sau oricare dintre celelalte state membre poate emite un aviz, fără a aduce atingere articolului 72 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În cazul în care, pe baza informațiilor conținute în notificare sau a oricăror informații suplimentare primite, Comisia are îndoieli în ceea ce privește necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii preconizate a controlului la frontierele interne sau în cazul în care consideră că ar fi adecvată o consultare asupra unor aspecte ale notificării, emite un aviz în acest sens.

(5) Informațiile menționate la alineatul (1), precum și orice aviz al Comisiei sau al unui stat membru în temeiul alineatului (4) fac obiectul unor consultări, inclusiv, atunci când este cazul, al unor reuniuni comune, între statul membru care preconizează reintroducerea controlului la frontierele interne, celelalte state membre, în special cele afectate în mod direct de aceste măsuri, și Comisie, în vederea organizării, atunci când este cazul, a unei cooperări reciproce între statele membre și a examinării proporționalității măsurilor în raport cu evenimentele aflate la originea reintroducerii controlului la frontiere, precum și cu amenințările la adresa ordinii publice sau a securității interne.

(6) Consultările menționate la alineatul (5) au loc cu cel puțin zece zile înainte de data preconizată pentru reintroducerea controlului la frontiere.

Articolul 25

Procedura specifică pentru cazurile care necesită o acțiune imediată

(1) Atunci când, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne necesită o acțiune imediată, statul membru în cauză poate, în mod excepțional, reintroduce imediat, controlul la frontierele interne, pentru o perioadă limitată de maximum zece zile.

(2) În cazul în care un stat membru reintroduce controlul la frontierele interne, acesta notifică acest fapt simultan, în mod corespunzător, celorlalte state membre și Comisiei și furnizează informațiile menționate la articolul 24 alineatul (1), precum și motivele care justifică utilizarea procedurii stabilite în prezentul articol. Comisia poate consulta celelalte state membre imediat după primirea notificării.

(3) În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1), statul membru poate decide să prelungească controlul la frontierele interne pentru perioade de maximum 20 de zile, care pot fi reînnoite. În acest caz, statul membru respectiv ia în considerare criteriile menționate la articolul 23a, care includ o evaluare actualizată a necesității și a proporționalității măsurii, și ține seama de orice eventuale elemente noi.

În cazul în care se ia o astfel de decizie de prelungire, dispozițiile articolului 24 alineatele (4) și (5) se aplică mutatis mutandis, iar consultările se desfășoară fără întârziere după notificarea deciziei de prelungire către Comisie și statele membre.

(4) Fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (4), perioada totală pe durata căreia este reintrodus controlul la frontierele interne, pe baza perioadei inițiale prevăzute la alineatul (1) și a oricărei prelungiri prevăzute la alineatul (3), nu depășește două luni.

(5) Comisia informează fără întârziere Parlamentul European cu privire la notificările efectuate în temeiul prezentului articol.

Articolul 26

Procedura specifică pentru circumstanțe excepționale care periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne

(1) În circumstanțe excepționale în care funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată ca urmare a unor deficiențe grave persistente legate de controlul la frontierele externe, astfel cum se prevede la articolul 19a, și în măsura în care aceste circumstanțe constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în cadrul spațiului fără controale la frontierele interne sau în cadrul unor părți ale acestuia, controlul la frontierele interne poate fi reintrodus în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol pentru o perioadă de maximum șase luni. Respectiva perioadă poate fi prelungită, maximum de trei ori, pentru o perioadă suplimentară de maximum șase luni, în cazul în care circumstanțele excepționale persistă.

(2) Atunci când nicio altă măsură, în special cele menționate la articolul 19a alineatul (1), nu poate să atenueze în mod eficient amenințarea gravă identificată, Consiliul poate, în ultimă instanță și în scopul protejării intereselor comune din spațiul fără controale la frontierele interne, să recomande ca unul sau mai multe state membre anume să decidă reintroducerea controlului la toate frontierele interne ale acestora sau în anumite părți ale acestor frontiere. Recomandarea Consiliului are la bază o propunere a Comisiei. Statele membre pot solicita Comisiei să înainteze Consiliului o astfel de propunere de recomandare.

În recomandarea sa, Consiliul indică cel puțin informațiile menționate la articolul 24 alineatul (1) literele (a)-(e).

Consiliul poate recomanda o prelungire în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite în prezentul articol.

Înainte de a reintroduce controlul la frontiere sau în anumite părți ale frontierelor sale interne în temeiul prezentului alineat, un stat membru notifică acest lucru celorlalte state membre, Parlamentului European și Comisiei în mod corespunzător.

(3) În cazul în care recomandarea menționată la alineatul (2) nu este pusă în aplicare de un stat membru, statul membru respectiv informează Comisia fără întârziere, în scris, cu privire la motivele sale.

Într-un astfel de caz, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează motivele prezentate de statul membru respectiv și consecințele asupra protejării intereselor comune ale spațiului fără controale la frontierele interne.

(4) Din motive de urgență temeinic justificate legate de situațiile în care circumstanțele care determină necesitatea de a prelungi controlul la frontierele interne în conformitate cu alineatul (2) nu sunt cunoscute decât cu mai puțin de 10 zile înainte de sfârșitul perioadei precedente de reintroducere a controalelor, Comisia poate adopta imediat orice recomandări necesare prin intermediul actelor de punere în aplicare aplicabile imediat în conformitate cu procedura menționată la articolul 33a alineatul (3). În termen de 14 zile de la adoptarea unei astfel de recomandări, Comisia prezintă Consiliului o propunere de recomandare, în conformitate cu alineatul (2).

(5) Prezentul articol nu aduce atingere măsurilor care pot fi adoptate de statele membre în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne în temeiul articolelor 23, 24 și 25.

Articolul 26a

Criterii pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne atunci când circumstanțe excepționale periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne

(1) Atunci când, în ultimă instanță, Consiliul recomandă, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2), reintroducerea temporară a controlului la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora, acesta evaluează probabilitatea ca o astfel de măsură să remedieze în mod corespunzător o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne și evaluează proporționalitatea măsurii cu amenințarea respectivă. Această evaluare se bazează pe informațiile detaliate transmise de statul membru (statele membre) în cauză și de Comisie și pe orice alte informații relevante, inclusiv orice informații obținute în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. În efectuarea unei astfel de evaluări, se iau în considerare, în special, următoarele aspecte:

(a) disponibilitatea măsurilor de sprijin tehnic sau financiar care ar putea fi aplicate sau care au fost aplicate la nivel

național sau la nivelul Uniunii, inclusiv asistența acordată de organismele, oficiile sau agențiile Uniunii, cum ar fi Agenția, Biroul European de Sprijin pentru Azil, înființat prin Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau Biroul European de Poliție (Europol), înființat prin Decizia 2009/371/JAI a Consiliului (**), și probabilitatea ca aceste măsuri să remedieze în mod corespunzător amenințările la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne;

(b) impactul actual și impactul viitor probabil al oricăror deficiențe grave legate de controlul la frontierele externe identificate în contextul evaluărilor efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr 1053/2013 și măsura în care astfel de deficiențe grave constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne;

(c) impactul probabil al reintroducerii controlului la frontiere asupra libertății de circulație a persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne.

(2) Înainte de a adopta o propunere de recomandare a Consiliului, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2), Comisia poate:

(a) solicita statelor membre, Agenției, Europol sau altor organisme, oficii și agenții ale Uniunii să îi furnizeze informații suplimentare;

(b) efectua vizite la fața locului, cu sprijinul unor experți din statele membre și ai Agenției, ai Europol și ai oricărui alt organism, oficiu sau agenție relevantă a Uniunii, în vederea obținerii sau a verificării informațiilor relevante pentru recomandarea respectivă.

Articolul 27

Informarea Parlamentului European și a Consiliului

Comisia și statul membru (statele membre) în cauză informează Parlamentul European și Consiliul, cât mai curând posibil, cu privire la orice motive care ar putea determina aplicarea articolelor 19a și 23-26a.

(*) JO L 132, 29.5.2010, p. 11.

(**) JO L 121, 15.5.2009, p. 37.”;

3. Articolele 29 și 30 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 29

Raportul privind reintroducerea controlului la frontierele interne

În termen de cel mult patru săptămâni după eliminarea controlului la frontierele interne, statul membru care a efectuat controlul la frontierele interne prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind reintroducerea controlului la frontierele interne, oferind informații referitoare, în special, la evaluarea inițială și la respectarea criteriilor menționate la articolele 23a, 25 și 26a, la efectuarea verificărilor, cooperarea practică cu statele membre învecinate, impactul produs asupra libertății de circulație a persoanelor, la eficacitatea reintroducerii controlului la frontierele interne, inclusiv o evaluare ex-post cu privire la proporționalitatea reintroducerii controlului la frontierele interne.

Comisia poate emite un aviz referitor la respectiva evaluare ex-post a reintroducerii temporare a controlului de frontieră la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin anual, un raport cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne. Raportul include o listă a tuturor deciziilor de reintroducere a controalelor la frontierele interne luate în decursul anului respectiv.

Articolul 30

Informarea publicului

Comisia și statul membru în cauză informează publicul în mod coordonat cu privire la adoptarea unei decizii de reintroducere a controlului la frontierele interne și indică, în special, data de începere și de încheiere a unei astfel de măsuri, cu excepția cazului în care există motive imperioase de securitate care să împiedice acest lucru.”;

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 33a

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Atunci când comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în coroborare cu articolul 5 din acesta.

(*) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.”;

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 37a

Mecanismul de evaluare

(1) În conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu Tratatul privind Uniunea Europeană și fără a aduce atingere dispozițiilor acestora referitoare la procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, punerea în aplicare a prezentului regulament de fiecare stat membru este evaluată prin intermediul unui mecanism de evaluare.

(2) Normele referitoare la mecanismul de evaluare sunt specificate în Regulamentul (UE) nr. 1053/2013. În conformitate cu respectivul mecanism de evaluare, statele membre și Comisia trebuie să desfășoare în comun evaluări periodice, obiective și imparțiale pentru a verifica aplicarea corectă a prezentului regulament, iar Comisia trebuie să coordoneze evaluările în strânsă cooperare cu statele membre. În cadrul mecanismului respectiv, fiecare stat membru este evaluat cel puțin o dată la cinci ani de o mică echipă formată din reprezentanți ai Comisiei și experți desemnați de statele membre.

Evaluările pot consta în vizite la fața locului anunțate sau neanunțate ale frontierelor externe sau interne.

În conformitate cu mecanismul de evaluare menționat, Comisia este responsabilă pentru adoptarea programelor multianuale și anuale de evaluare și a rapoartelor de evaluare.

(3) În cazul unor eventuale deficiențe, statelor membre în cauză li se pot adresa recomandări privind acțiuni de remediere.

În cazul în care sunt identificate deficiențe grave în desfășurarea de controale la frontiera externă într-un raport de evaluare adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (EU) nr. 1053/2013, se aplică articolele 19a și 26.

(4) În toate etapele evaluării, Parlamentului European și Consiliului le sunt transmise informații și toate documentele relevante, în conformitate cu normele referitoare la documentele clasificate.

(5) Parlamentul European este informat imediat și pe deplin cu privire la orice propunere de modificare sau de înlocuire a normelor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1053/2013.”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 22 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

Declarație a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei

Parlamentul European, Consiliul și Comisia salută adoptarea regulamentului de modificare a Codului frontierelor Schengen pentru instituirea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale și a regulamentului privind instituirea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și consideră că aceste mecanisme noi constituie un răspuns adecvat la solicitarea formulată de Consiliul European în concluziile sale din 24 iunie 2011 referitoare la consolidarea cooperării și a încrederii reciproce între statele membre din spațiul Schengen și la un mecanism de monitorizare și evaluare eficace și fiabil pentru a asigura aplicarea unor norme comune și consolidarea, adaptarea și dezvoltarea criteriilor bazate pe acquis-ul UE, reamintind în același timp faptul că frontierele externe ale Europei trebuie gestionate în mod eficient și coerent, pe baza responsabilității comune, a solidarității și a unei cooperări practice.

Cele trei instituții subliniază că această modificare a Codului frontierelor Schengen va consolida coordonarea și cooperarea la nivelul Uniunii oferind, pe de o parte, criterii pentru orice reintroducere a controalelor la frontiere de către statele membre și, pe de altă parte, un mecanism la nivelul UE pentru a răspunde unor situații cu adevărat critice în care funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată..

Acestea subliniază că noul sistem de evaluare este un mecanism la nivelul UE, care va acoperi toate aspectele acquis-ului Schengen și care va implica experți din partea statelor membre, a Comisiei și a agențiilor UE relevante.

Acestea înțeleg că orice propunere viitoare din partea Comisiei de modificare a acestui sistem de evaluare va fi transmisă spre consultare Parlamentului European, pentru a ține seama de opinia acestuia, în cea mai mare măsură posibilă, înainte de adoptarea textului final.
